

да се роди какво като фешкет изъ петиелта
на минимизириванъ и само да науча азъ
къмъ моя домъ. Обаче не вѣки работя може
да види своето прѣисъване чрезъ сѣраданіе.
А ти цѣлѣ - тикѣ - хай си тиѣ мѣнѣ
и не можешъ да побереши нито едно миним
ардна часѣ отъ сѣраданіе та, които съмъ
пренадѣлѣ прѣимливъ азъ на работесѣвото.
Всички тѣзи сѣраданія, тѣзи украси, които ти
ми изборои, се считани въ едно сѣсѣство, обаче
ти нѣмашъ стѣлостѣра да пристѣпнишъ къмъ
него...

- Не правда, творещо, не правда! Азъ по всичко
съмъ готовъ, - възрида още по-громко цѣлѣ -
Тикѣ - хай.

- Всичкитѣ тѣзи сѣраданія, които ти си
готовъ да изписешъ се считани въ едно
сѣсѣство. Хвърли се въ неговитѣ объкти и
сѣрадай за себе си само, защото за стра-
даніе за другитѣ е наистина великъ од-
вигъ, ~~бавно~~ верна отъ благодарни и сѣсѣ-
ве, обаче всичко тиѣ е въ разгѣтъ сѣ маѣ
иселание. А моето иселание е: чрезъ тѣла-
мѣнѣтъ на сѣраданіе вѣки работя
да върви по азъ на витликовѣ и ис-
тинѣта, защото ако азъ му е ми-
рокъ и нѣмѣ мой мѣла нѣма да
се помѣти да го измине, а и
осѣане въ нѣкой удобенъ кънѣ, кънѣ
който сиѣи обаче далѣтъ, далѣтъ отъ мене.
И както на коня, ~~възвѣща~~ е нѣрѣдно
подмѣнѣване на мѣнѣтъ, тѣи и на
работесѣвото е нѣрѣдно сѣраданіе за
да върви нѣрѣстѣанно къмъ мене.